

Ensomme mennesker

Ak, du der holder et levende menneske

i din favn

og tror at dette elskede væsen

kan dæmpe dit hjertes savn,

og tror han kan følge din tanke

hvor ordene ikke kan nå

og gætte de vildsomme drømme

ingen i verden så -

du, der smiler af glæde

mod stjernernes ensomhed

og tror du har fundet en lykke

som ingen i verden ved;

en jordisk og ren lille lykke,

dyb og bestandig og god,

med rod i det levende hjerte

du hviler din pande imod -

en dag der ligner de andre -

kun er du lidt trist og træt -

skal du søge din elskedes øjne

og se han er glad og mæt,

og mærke ham lukke sit væsen

om hygge og aftenfred,

mens mørket blegner i stuen,
og stjernerne går i skred.
Og lydløst brænder din lykkes
flakkende flamme ned,
og ind i den gode stue
slår bølger af ensomhed,
og ingen ved hvad der skete,
og ingen har gjort dig fortræd,
kun er der et menneske hos dig,
som ikke kommer dig ved.

(Ensomme menneske s. 51, fra Blinkende Lygter, 1947)